

Waterdragers

Bij het dertig jarig bestaan van de Bataviawerf in Lelystad en de kiellegging van een opnieuw te bouwen, eens in de voormalige Zuiderzee vergaan waterschip.

Het is al weer dertig jaar geleden dat een man in Lelystad,
een zo op het oog, onwerkkelijk plan had opgevat.
Aan de kust diende een werf te komen,
zo gaf hij nieuwsgierigen te verstaan.
Daar zou hij dan aan kunnen tonen,
dat op authentieke wijze een schip was te bouwen,
gelijk aan een, die ruim drieënhalve eeuw terug,
in een verre oceaan jammerlijk was vergaan
en toen nog roemloos in de golven verdween.

Door met vrijwilligers en werkloze jongelingen
aan dat voor onmogelijk gehouden karwei te willen beginnen,
wist hij mensen voor zijn plan te winnen en enthousiast te maken.
Maar Willem Vos was niet alleen een scheepsbouwer
en kundig ambachtsman, met kennis van zaken,
ook bij tegenslag was hij een doordouwer
met groot vertrouwen in het slagen van zijn plan.
Terecht, zo bleek, want in 1995, slechts tien jaar later,
lag een getrouwe replica van de Batavia,
een Oost-Indiëvaarder uit Amsterdam,
aan de kust bij Lelystad in het water.
De scheepsbouwer had geschiedenis geschreven
en Lelystad, als thuishaven van het schip,
wereldwijd bekendheid gegeven.

Zeker, hij heeft dit ambachtswerk beslist niet alleen gedaan,
vele honderden vrijwilligers hebben hem daarin bijgestaan.
En al deze mensen hebben dertig jaar lang getoond,
ook nadat hij van de werf was heengegaan,
dat volharding en op kennis en vakmanschap blijven vertrouwen,
met een succesvol resultaat kan worden beloond.
Vandaag mogen we de kiellegging van een opnieuw te bouwen,
eens in de Zuiderzee vergaan waterschip aanschouwen.
Een moment voor een driewerf hoezee, voor de man
en het oorspronkelijk idee en alle vrijwilligers
die het als enthousiaste waterdragers, mede mogelijk maken
dat dit schip straks, hier vanaf de Bataviawerf,
trots te water wordt gelaten.
Doet u mee! Hoezee! Hoezee! Hoezee!

© *Gerard Beense*
Stadsdichter van Lelystad
Lelystad, 4 oktober 2015